

„Prestala som sa modliť, pretože sa nesplnilo nič z toho, o čo som prosila.“

Dospievanie je kritický okamih pre vieru človeka a v prípade Márie toto duchovné dospievanie trvalo trochu dlhšie, a to kým nedosiahla 47 rokov. V tomto veku sa jej všetko darilo na výbornú. Všetko? Vo vnútri cítila vyprahnutosť a nespokojnosť. Jedného dňa sa jej, zdanlivo bez žiadneho dôvodu, zachcelo ísť na omšu.

04.05.2019

.Ithaca je viac ako len ostrov v Iónskom mori. Je to raj, kde Odyseus žil šťastne s Penelope a jeho synom Telemachusom. Sladká krajina detstva, ktorú jedného dňa opustil a 30 rokov blúdil, aby sa mu podarilo vrátiť späť. Homer rozprával v epose Odyssea dlhé, náročné a nebezpečné dobrodružstvo hrdinu. Od tej doby je Ithaca symbolom cesty, ktorá vás vracia domov. Práve preto je seriál "Návrat do Ithaky" plný príbehov o ceste späť k viere a do nášho spoločného domu: Cirkvi.

Mária sa vrátila na pomyselný ostrov Ithaka, keď mala 47 rokov, po tom, čo viac ako 30 rokov blúdila mimo. V Boha síce stále verila, no radosť,

ktorú ako dieťa pociťovala, keď chodila na svätú omšu, sa vytratila.

V 15 rokoch prestala chodiť do kostola, prestala sa spovedať a chodiť na prijímanie. Vieru nestratila, ale bola to viera slabá, ktorú mohla mať aj nemať.

„Myslím si, že som sa vzdialila preto, že som sa prestala modliť. A prestala som sa modliť preto, že sa nesplnilo nič z toho, o čo som prosila. Vzťah k Bohu sa postupne vytratil a na svoju vieru a zbožnosť z detstva som zabudla.“

Život išiel ďalej a Mária mohla ďakovať tomuto vzdialenému Bohu za všetko, čo jej dával. „Mala som prácu, rodinu, priateľov, chodila som do kina, športovala, nemala som žiadne konkrétne problémy, no napriek tomu som cítila prázdnotu a nevedela som prečo. Nikdy som nepomyslela na to, že táto prázdnota bola duchovná. Spomínam si, že keď

som v nedele navštevovala babičku, hovorila mi 'chod' na omšu'.

Nevenovala som tomu pozornosť a nikdy som si nemyslela, že moja prázdnota by mohla mať niečo spoločné s náboženstvom.“

Mária je impulzívna žena, má veľké srdce a cesta späť bola sprevádzaná veľkou dávkou milosti... a priateľom z Argentíny.

„Pred tromi rokmi, v deň mojich narodenín, sa mi náhle zachcelo ísť na omšu. A išla som. Desiatky rokov som nevošla do kostola. O dva dni neskôr som opäť pocítila nutkanie a opäť som išla. Potom vo štvrtok, v pondelok, v nedeľu... Za dva mesiace som už chodila na omšu každý deň. Potom som začala čítať Bibliu a modliť sa ruženec, ale keďže sme sa ho doma nikdy nemodlili, nemala som ani potuchy, ako sa to robí a musela som si pozrieť návod na Youtube.“

Máriu prepadali nečakané záchvaty zbožnosti a ona to považovala za nenormálne. V jej okolí nemala nikoho, kto by bol nábožensky založený, a tak si spomenula na Eduarda, priateľa z Argentíny. „Nikdy sme nehovorili o duchovných veciach, ale ja som vedela, že je kresťan, a preto som mu rozprávala, čo sa so mnou deje. Mal z toho veľkú radosť a povedal mi niečo nečakané: dva mesiace sa za mňa modlil a obetoval omše, aby som našla Boha.“

Mária si uvedomuje, že Eduard bol niekto ako boh vetra Aiolos, ktorý v epose Odysea núti Odysea, aby išiel do Ithaky. Zázrak obrátenia však samozrejme pripisuje moci modlitby, nie Eduardovi. Ona, ktorá sa od Boha odlúčila práve preto, že si myslela, že modlitba je na nič. „Teraz som presvedčená o moci, ktorú modlitba má. Eduardo sa modlil dlho -mnoho hodín - bez toho, aby mi niečo povedal. A Boh počúva, vždy počúva

a pohl mojím srdcom. Je to neuveriteľné; keby sme vedeli, aké dobro robíme človeku, za ktorého sa modlíme!“

Ako ostatné osoby z Ithaky, Mária má zo svojho návratu radosť. „Po samotnom živote je to ten najväčší dar, ktorý som dostala. To najlepšie, čo sa mi stalo. Teraz chápem, že prázdnotu, ktorou som trpela, môže zaplniť len Boh. Som šťastná a pokojná. Navrátil sa mi pocit, ktorý som mala v mladosti a na ktorý som už zabudla. Preto teraz, po mojej konverzii, vždy hovorím Bohu áno. Vo všetkom. Ukázal mi, že jeho plány sú lepšie ako moje. Môj život sa zmenil, a to veľmi, smerom k dobrému.“

V jej okolí si tiež všimli túto zmenu. „Vidia, že som šťastnejšia, viac naplnená, teraz sa snažím viac sa zaujímať o druhých a na seba zabúdať. Modlím sa denne k matke

Tereze, aby som ako ona mala lásku ku všetkým ľuďom, vedela pomáhať tým, ktorí ma obklopujú.“

A nakoniec bez váhania odkazuje na podobenstvo, ktoré prežíva tak, akoby ho Ježiš Kristus rozprával len pre ňu: „Vraciam sa domov a často si myslím, ako som premárnila všetky tie roky! Som ako ten márnokratný syn, ktorý je podivuhodne privítaný svojím otcom, ktorý mu hovorí: Bol som tu celý čas a čakal na teba, aj keď si ma ty nevidel.“